

منور ساختن کور مادرزاد

کور مادرزاد بار دیگر در عیسی خلق می شود و شخص تعمید یافته در تولدی از بالا نورانی می گردد (ایرانیوس قدیس، اسقف شهر لیون در گل رد قرن دوم میلادی، علیه بدعت گذاران) ۱۵:۵

زمانی که عیسی با کور مادرزاد برخورد کرد، تنها با یک کلمه نبود، بلکه با عمل خود توانست بینائی را به او بازگرداند، او بدین طریق عمل کرد، نه این که به صورتی اتفاقی یا بی تدبیر باشد، بلکه هدف او شناساندن دست خدا بود که انسان را در آغاز شکل داد: طبق کتاب پیدایش: «خدا، خاک زمین را گرفته، آدم را بسرشت». به این علت بود که خداوند آب دهان خویش را بر زمین انداخت و با آن گلی بسرشت و بر چشمان مرد نابینا نهاد. با این عمل نشان می داد که چگونه سرشتن اولیه صورت پذیرفته و برای آن دسته که قادر به درک این مطلب بودند، او دست خدا را آشکار ساخت که به واسطه ی آن انسان از خاک زمین سرشته شد.

لذا آن چه که سخن آفریننده از سرشتن آن در بطن مادر از یاد برده بود، توانست به روشنی روز آشکار گردد تا «در وجود مرد نابینا عمل خدا تجلی یابد». بنابراین دیگر نیازی نیست تا ما به دنبال دستی یا پدری دیگر که انسان را سرشته بگردیم. او ما را در بطن مادر شکل می دهد، همان دستی در زمان آخر که زمان ماست بدنبال ما که گم گشته بودیم می گردد، بره ی گم شده ی خود را می یابد. او را بر شانه های خود می افکند و با خشنودی تمام در میان گله ی زندگی یافته راهی می کند.